

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 6 juli 2017*

”Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Förordning (EG) nr 800/2008 — Allmänt gruppundantag — Tillämpningsområde — Artikel 1.6 c — Artikel 1.7 c — Begreppet företag i svårigheter — Begreppet kollektivt insolvensförfarande — Bolag som tagit emot statligt stöd enligt ett operativt program inom den Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och som därefter beviljats offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet — Återkallelse av stödet — Skyldighet att återbetala utbetalt stöd”

I mål C-245/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Tribunale amministrativo regionale per le Marche (förvaltningsdomstolen i Marche, Italien) genom beslut av den 4 mars 2016, som inkom till domstolen den 28 april 2016, i målet

Nerea SpA

mot

Regione Marche

ytterligare deltagare i rättegången:

Banca del Mezzogiorno – Mediocredito Centrale SpA,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna M. Vilaras (referent), J. Malenovský, M. Safjan och D. Šváby,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Regione Marche, genom L. Di Ianni, avvocato,

* Rättegångsspråk: italienska.

- Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av C. Colelli och M. Capolupo, avvocati dello Stato,
 - Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,
 - Europeiska kommissionen, genom D. Recchia och M. A. Bouchagiar, båda i egenskap av ombud,
- och efter att den 5 april 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 1.7 c i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmän gruppundantagsförordning) (EUT L 214, 2008, s. 3).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Nerea SpA och Regione Marche (Regionen Marche, Italien) om återkallelse av ett statligt stöd som beviljats Nerea inom ramen för genomförandet av ett operativt regionalt program inom den Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) på grund av att detta bolag ingått ett offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 I skälen 15 och 36 i förordning nr 800/2008 anges följande:
 - ”(15) Stöd till företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter bör bedömas enligt de riktlinjerna för att undvika att de kringgås. Stöd till sådana företag bör således inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning. För att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna när de beviljar små och medelstora företag stöd som omfattas av denna förordning, bör definitionen av vad som ska anses utgöra ett företag i svårigheter förenklas jämfört med den definition som används i riktlinjerna. Vid tillämpningen av denna förordning bör dessutom små och medelstora företag som har existerat under kortare tid än tre år inte betraktas som företag i svårigheter vad avser den perioden, om de inte uppfyller villkoren i relevant nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande. Denna förenkling bör inte påverka riktlinjernas klassificering av dessa små och medelstora företag i fråga om stöd som inte omfattas av denna förordning och bör inte heller påverka denna förordnings klassificering av stora företag som företag i svårigheter, eftersom de fortsätter att omfattas av den fullständiga definitionen i riktlinjerna.
- ...
- (36) I enlighet med de principer som gäller för stöd som omfattas av artikel [107.1 FEUF] bör stöd anses ha beviljats vid den tidpunkt då stödmottagaren får laglig rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning.”

4 I artikel 1.6 och 1.7 i förordning nr 800/2008 föreskrivs följande:

”6. Denna förordning ska inte tillämpas på följande typer av stöd:

...

c) Stöd till företag i svårigheter.

7. Vid tillämpningen av punkt 6 c ska ett litet eller medelstort företag anses vara ett företag i svårigheter om det uppfyller följande villkor:

...

c) för alla bolagsformer, när det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.

Ett litet eller medelstort företag som har existerat under kortare tid än tre år ska vid tillämpningen av denna förordning inte anses vara i svårigheter vad avser den perioden, om det inte uppfyller villkoren i första stycket c.”

5 I punkterna 9–11 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 2004, s. 2) (nedan kallade riktlinjerna) anges följande:

”9. Det finns ingen gemenskapsdefinition av företag i svårigheter. I dessa riktlinjer anser kommissionen emellertid att ett företag är i svårigheter om det inte med egna finansiella medel eller med medel från ägare/aktieägare eller långivare kan hejda förluster som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt.

10. Oavsett storlek anses ett företag enligt dessa riktlinjer principiellt befinna sig i svårigheter under följande omständigheter:

- a) Om det är fråga om ett bolag med begränsat personligt ansvar för bolagsmännen, när över hälften av det tecknade kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital har förlorats under de senaste tolv månaderna, eller
- b) om det är fråga om ett bolag med obegränsat personligt ansvar för bolagets skuld för åtminstone några av bolagsmännen, när över hälften av det bokföringsmässiga egna kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital har förlorats under de senaste tolv månaderna, eller
- c) för alla bolagsformer, när det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.

11. Även om inga av de omständigheter som anges i punkt 10 föreligger, kan ett företag fortfarande anses befinna sig i svårigheter, i synnerhet om de vanliga tecknen på att ett företag befinner sig i svårigheter föreligger, såsom ökande förluster, sjunkande omsättning, växande lager, överkapacitet, minskande kassaflöde, stigande skuldsättningsgrad och finansiella kostnader samt ett sjunkande värde, som kan gå ned till noll, på nettotillgångarna. I de allvarligaste fallen kan företaget till och med vara insolvent eller befinna sig i ett kollektivt insolvensförfarande. I det sistnämnda fallet tillämpas dessa riktlinjer på stöd som ges inom ramen för ett sådant förfarande som leder till att företagets verksamhet fortsätter. Under alla omständigheter är företaget inte stödberättigat förrän det har visat sig att det inte är i stånd att genomföra en sanering med egna medel eller med medel från ägare/aktieägare eller marknaden.”

Italiensk rätt

6 Ordningen med offentligt ackord, i vilken offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet ingår, regleras genom artiklarna 160–186 bis i Regio Decreto n. 267 – Disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa (kungligt dekret nr 267 om konkurs, ackord, tvångsförvaltning och tvångslikvidation) av den 16 mars 1942 (GURI nr 81, av den 6 april 1942) (nedan kallat konkurslagen).

7 I artikel 160 i konkurslagen, med rubriken "Villkor för att beviljas ackord", föreskrivs följande:

"En näringsidkare som befinner sig i ekonomisk kris kan föreslå sina fordringsägare en ackordsuppgörelse på grundval av en plan ...

Med avseende på första stycket avser ekonomisk kris även obestånd."

8 I artikel 161 i konkurslagen, med rubriken "Ansökan om ackord", föreskrivs följande:

"Ansökan om offentligt ackord ska undertecknas av gäldenären och inges till den domstol där företaget har sitt säte ..."

9 I artikel 186 bis i konkurslagen, med rubriken "Offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet", föreskrivs följande:

"Om det i den ackordsplan som avses i artikel 161.2 e föreskrivs att gäldenären ska fortsätta att bedriva näringsverksamheten, att den befintliga verksamheten ska överlätas eller att den befintliga verksamheten ska övertas av ett eller flera bolag, även nybildade bolag, ska bestämmelserna i denna artikel tillämpas. I planen kan det även föreskrivas att tillgångar som inte är nödvändiga för att bedriva näringsverksamheten ska avyttras.

I de fall som föreskrivs i denna artikel gäller följande:

- a) Den plan som avses i artikel 161.2 e ska även innehålla analytiska uppgifter om de förväntade kostnaderna och intäkterna från den fortsatta näringsverksamhet som föreskrivs i ackordsplanen, de finansiella resurser som krävs och relevanta säkerheter för betalning.
- b) Den sakkunniges rapport som avses i artikel 161.3 ska bekräfta att den fortsatta näringsverksamhet som föreskrivs i ackordsplanen är lämplig för att på bästa sätt tillgodose borgenärerna.
- c) I planen får det, utan att det påverkar vad som föreskrivs i artikel 160.2, föreskrivas ett anstånd på upp till ett år från fastställandet av ackordet med betalningen till borgenärer som har förmånsrätt, pant eller inteckning, om det inte föreskrivs att de tillgångar eller rättigheter som omfattas av förmånsrätten ska avyttras. I ett sådant fall ska de borgenärer som har förmånsrätt avseende den föregående perioden inte vara röstberättigade.

Utan att det påverkar vad som föreskrivs i artikel 169 bis, ska kontrakt som håller på att genomföras den dag då ansökan inges, även kontrakt som ingåtts med myndigheter, inte upphävas till följd av att förfarandet inleds. Eventuella överenskommelser om motsatsen saknar verkan. Att ansökan om ackord bifalls hindrar inte att offentliga kontrakt fortsätter att gälla om den sakkunnige som utsetts av gäldenären och som avses i artikel 67 har bekräftat att planen är förenlig med reglerna och att det finns rimlig kapacitet att fullgöra kontraktet. Även ett bolag som förvärvar eller övertar verksamhet eller verksamhetsgrenar som har överförts genom kontrakten kan få dra fördel av att kontraktet fortsätter att gälla på detta sätt, om de lagstadgade villkoren är uppfyllda. Ansvarig domare ska, när överlåtelsen eller övertagandet sker, besluta att inskrivningar i offentliga register ska annulleras.

Efter det att ansökan har ingetts ska deltagandet i offentliga upphandlingar godkännas av rätten, efter att ha inhämtat yttrande från rekonstruktören, om en sådan har utsetts. Om någon rekonstruktör inte har utsetts, ska rätten fatta beslut.

Att ansökan om ackord har bifallits utgör inte hinder för att delta i offentliga upphandlingar, om företaget företer följande under upphandlingen:

- a) En rapport från en sakkunnig som uppfyller kraven i artikel 67.3 d, vilken bekräftar att planen är förenlig med planen och att det finns rimlig kapacitet att fullgöra kontraktet.
- b) Förklaring av en annan aktör som uppfyller de allmänna krav på finansiell och ekonomisk ställning och teknisk kapacitet samt certifiering som uppställs för tilldelning av kontraktet, vilken har åtagit sig gentemot anbudsgivaren och den upphandlande myndigheten att under kontraktets löptid tillhandahålla de resurser som krävs för att fullgöra kontraktet och att träda i det hjälpta företagets ställe för det fall företaget försätts i konkurs under upphandlingen eller efter ingåendet av kontraktet, eller om företaget av något skäl inte längre kan fullgöra kontraktet på korrekt sätt. Artikel 49 i [Decreto legislativo 12 aprile 2006, n. 163, Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE (lagstiftningsdekret nr 163 om lag om offentlig upphandling av byggtreprenader, tjänster och varor till genomförande av direktiv 2004/17/EG och 2004/18/EG), av den 12 april 2006 (Ordinarie tillägg till GURI nr 100 av den 2 maj 2006), ska tillämpas.

Utan att det påverkar vad som föreskrivs i föregående punkt, får ett företag som ingått ackordsuppgörelse inge anbud även som en del av en tillfällig företagssammanslutning, på villkor att företaget inte har ställning som företrädare för företagssammanslutningen och att de övriga företag som ansluter sig till företagssammanslutningen inte är föremål för ett ackordsförfarande. I ett sådant fall kan den förklaring som avses i punkt 4 b även härröra från en aktör som ingår i företagssammanslutningen.

Om utövandet av näringsverksamheten upphör eller visar sig vara uppenbart skadligt för borgenärerna under ett förfarande som inletts i enlighet med denna artikel, ska rätten fatta beslut enligt artikel 173. Galdenärens befogenhet att ändra ackordsförslaget påverkas inte.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 10 Genom beslut av den 9 november 2010 godkände regionen Marche förslagsinfordran och formulär avseende genomförande av åtgärd 1.2.1.05.01 i ett regionalt operativt program inom ramen för Eruf för perioden 2007–2013, vilken godkännts genom Europeiska kommissionens beslut nr 3986 av den 17 augusti 2007.
- 11 Den 13 april 2011 inkom Nerea med en ansökan om stöd enligt nämnda regionala operativa program. Genom beslut av den 20 mars 2012 beviljade regionen Marche Nerea finansiellt stöd med 144 052,58 euro, för en stödberättigad utgift om 665 262,91 euro. På begäran av Nerea utbetalades ett förskott motsvarande 50 procent av stödet, det vill säga 72 026,29 euro, genom det förmedlande organet MedioCredito centrale (MCC) SpA (nedan kallad MCC).
- 12 Den 18 november 2013, efter att ha genomfört den investering som nämnda finansiella stöd avsåg, lade Nerea fram en rapport avseende sina kostnader och begärde utbetalning av resterande del av stödet.
- 13 Den 24 december 2013, ingav Nerea en ansökan om offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet till Tribunale di Macerata (domstolen i Macerata, Italien). Ackordsförfarandet inleddes genom beslut av denna domstol den 15 oktober 2014, vilket offentliggjordes den 23 oktober 2014.

- 14 Genom skrivelse av den 11 februari 2015 delgav MCC Nerea ett beslut om att inleda förfarandet för att återkalla det stöd som beviljats av regionen Marche. Detta förfarande motiverades med att Nerea, efter att ha beviljats offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet, inte längre uppfyllde kraven för finansiering i artikel 1 samt artikel 20 h i förslagsinfordran.
- 15 Den 5 mars 2015 yttrade sig Nerea och begärde att återkallelseförfarandet skulle upphävas.
- 16 Genom skrivelse av den 20 mars 2015 bekräftade MCC för Nerea att inledande av ett offentligt ackordsförfarande med fortsatt näringsverksamhet, enligt artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008, utgjorde ett av de fall som hindrar att finansiellt stöd beviljas.
- 17 Den 11 maj 2015 återkallade regionen Marche det finansiella stöd som beviljats Nerea och återkrävde det förskott som utbetalats jämte ränta uppgående till 4 997,93 euro.
- 18 Nerea överklagade dessa beslut vid den hänskjutande domstolen. Nerea åberopade härvidlag bland annat åsidosättande av det regionala operativa programmet, av artikel 1.7 i förordning nr 800/2008 och principen om god förvaltning.
- 19 Mot denna bakgrund beslutade Tribunale amministrativo regionale per le Marche (Regionala förvaltningsdomstolen i Marche, Italien) att vilandeförklara målet och att ställa följande frågor till domstolen:
- ”1. Avser artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 endast de förfaranden som kan inledas ex officio av förvaltningsmyndigheter och domstolar i medlemsstaterna (i Italien exempelvis konkurs) eller avser den även de förfaranden som kan inledas enbart genom ansökan av den berörda näringsidkaren (såsom ackord i nationell rätt), med hänsyn till att det i bestämmelsen talas om att ’vara föremål för’ ett kollektivt insolvensförfarande?
2. För det fall förordning nr 800/2008 ska anses avse alla kollektiva insolvensförfaranden, ska då artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008, med särskild hänvisning till institutet ackord med fortsatt näringsverksamhet enligt artikel 186 bis i konkurslagen, tolkas så, att enbart den omständigheten att förutsättningarna är uppfyllda för att inleda ett kollektivt insolvensförfarande avseende den näringsidkare som ansöker om stöd från strukturfonderna utgör hinder för att bevilja finansiering eller ålägger den nationella förvaltningsmyndigheten att återkalla finansiering som redan har beviljats, eller ska situationen att företaget befinner sig i svårigheter tvärtom kontrolleras i det konkreta fallet, med beaktande av exempelvis vid vilken tidpunkt förfarandet har inletts, huruvida näringsidkaren har iakttagit sina åtaganden och alla andra relevanta omständigheter?”

Prövning av tolkningsfrågorna

- 20 Det ska inledningsvis erinras om att den hänskjutande domstolen har önskat att domstolen ska klargöra tolkningen av artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008, eftersom ett mål är anhängigt vid den hänskjutande domstolen i vilket Nerea, ett företag som beviljats statligt stöd inom ramen för ett regionalt operativt program avseende regionen Marche, har bestritt skyldigheten att med tillämpning av nämnda bestämmelse återbetala detta belopp jämte ränta, på grund av att företaget, efter det att stödet beviljats, har ansökt om offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet.

Den första frågan

- 21 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 ska tolkas så att begreppet ”kollektivt insolvensförfarande” i nämnda bestämmelse endast avser sådana förfaranden som kan inledas av medlemsstaternas myndigheter och domstolar ex officio eller om det även omfattar sådana förfaranden som inleds på företagets initiativ.
- 22 Det framgår av beslutet om hänskjutande att frågan har uppkommit på grund av särdragen hos det i det nationella målet aktuella kollektiva insolvensförfarandet, nämligen offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet, såsom det föreskrivs i konkurslagen, vilket inleds av behörig domstol efter ansökan av det berörda företaget.
- 23 För det fall begreppet ”kollektivt insolvensförfarande” ska tolkas så att det endast avser förfaranden som inleds av behörig domstol ex officio, omfattas inte offentligt ackord med fortsatt näringsverksamhet. Artikel 1.6 och 1.7 i förordning nr 800/2008 skulle således inte vara tillämplig på Nereas situation.
- 24 Enligt artikel 1.6 c i förordning nr 800/2008 ska förordningen inte tillämpas på stöd till företag i svårigheter. I skäl 15 i förordningen anges att stöd till företag i svårigheter bör bedömas enligt riktlinjerna för att undvika att de kringgås.
- 25 I artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 föreskrivs att ett litet eller medelstort företag ska anses vara ett företag i svårigheter när det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.
- 26 Denna bestämmelse hänvisar således, vad gäller fastställandet av huruvida ett litet eller medelstort företag är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande, till nationell rätt.
- 27 Det ska emellertid påpekas att det varken i denna bestämmelse eller i någon annan bestämmelse i förordning nr 800/2008 görs någon åtskillnad mellan de olika kollektiva insolvensförfaranden som förekommer i de olika nationella rättsordningarna, beroende på huruvida dessa förfaranden inleds av medlemsstaterna myndigheter och domstolar, eller om de inleds på företagets initiativ.
- 28 I artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 hänvisas visserligen till ”uppfyller villkoren ... för att vara föremål för” ett kollektivt insolvensförfarande. Denna bestämmelse kan emellertid inte tolkas så att den endast avser förfaranden som inletts mot företag ex officio, utan att avse förfaranden som inletts på företagets initiativ.
- 29 Artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 ska följaktligen tolkas så att begreppet ”kollektivt insolvensförfarande” i nämnda bestämmelse avser samtliga kollektiva insolvensförfaranden som föreskrivs i nationell rätt, oavsett om dessa inleds ex officio av medlemsstaternas myndigheter och domstolar eller om de inleds på det berörda företagets initiativ.

Den andra frågan

- 30 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 ska tolkas så att den omständigheten att ett företag uppfyller förutsättningarna för att inleda ett kollektivt insolvensförfarande är tillräcklig för att utgöra ett hinder för att företaget ska beviljas statligt stöd med stöd av nämnda förordning eller att ett redan beviljat stöd ska återkallas, eller ska det i det konkreta fallet kontrolleras att företaget befinner sig i svårigheter.

- 31 Enligt artikel 1.6 c i förordning nr 800/2008 ska förordningen inte tillämpas på stöd till företag i svårigheter, det vill säga bland annat, företag som enligt artikel 1.7 c i förordningen uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.
- 32 Såsom framgår av skäl 36 i förordning nr 800/2008 bör stöd som omfattas av artikel 107.1 FEUF anses ha beviljats vid den tidpunkt då stödmottagaren får laglig rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- 33 Det är således, såsom generaladvokaten har angett i punkt 71 i sitt förslag till avgörande, vid denna tidpunkt som det mot bakgrund av de villkor som anges i förordning nr 800/2008 ska prövas om ett företag uppfyller dessa villkor (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 mars 2013, Magdeburger Mühlenwerke, C-129/12, EU:C:2013:200, punkt 40).
- 34 Såsom framgår av skäl 15 i förordning nr 800/2008 bör definitionen av vad som ska anses utgöra ett företag i svårigheter förenklas jämfört med den definition som används i riktlinjerna, för att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna när de beviljar små och medelstora företag stöd som omfattas av denna förordning. I artikel 1.7 i förordning nr 800/2008 återges således endast de omständigheter avseende företag i svårigheter som anges i led 10 i riktlinjerna, men inte de omständigheter som anges i led 11.
- 35 Det skulle emellertid strida mot detta förenklingssyfte om medlemsstaternas behöriga myndigheter, när de med stöd av förordning nr 800/2008 ska besluta om huruvida ett stöd ska beviljas, vid samma tidpunkt som de prövar om ett företag är stödberättigat även skulle göra en konkret prövning av huruvida företaget är i svårigheter.
- 36 De behöriga myndigheterna är för övrigt enligt artikel 1.7 c i förordningen inte skyldiga att göra en självständig bedömning av företagets konkreta situation utan endast att tillse att de inte med stöd av förordningen beviljar stöd till ett företag som uppfyller villkoren för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande.
- 37 Härav följer att ett företag som Nerea, som vid den tidpunkt då stödet beviljades inte uppfyllde villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, inte kan anses vara ett företag i svårigheter enligt artikel 1.6 i förordning nr 800/2008.
- 38 Härav följer även att ett stöd som beviljats ett företag i enlighet med förordning nr 800/2008, och särskilt det negativa villkor som anges i artikel 1.6 i förordningen, inte kan återkallas enbart på grund av att företaget blivit föremål för ett kollektivt insolvensförfarande efter det att stödet beviljats.
- 39 Artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 ska följaktligen tolkas så att den omständigheten att ett företag uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att inleda ett kollektivt insolvensförfarande, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, är tillräckligt för att utgöra hinder för att företaget ska beviljas statligt stöd med stöd av nämnda förordning eller, om ett sådant stöd redan beviljats, att konstatera att förordningen inte kunde tillämpas på stödet, i den mån dessa villkor var uppfyllda då stödet beviljades. Ett stöd som beviljats ett företag i enlighet med förordning nr 800/2008, och särskilt artikel 1.6 i förordningen, kan däremot inte återkallas enbart på grund av att företaget blivit föremål för ett kollektivt insolvensförfarande efter det att stödet beviljades.

Rättegångskostnader

40 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 1.7 c i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmän gruppundantagsförordning) ska tolkas så att begreppet ”kollektivt insolvensförfarande” i nämnda bestämmelse avser samtliga kollektiva insolvensförfaranden som föreskrivs i nationell rätt, oavsett om dessa inleds ex officio av medlemsstaternas myndigheter och domstolar eller om de inleds på det berörda företags initiativ.**
- 2) **Artikel 1.7 c i förordning nr 800/2008 ska följaktligen tolkas så att den omständigheten att ett företag uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att inleda ett kollektivt insolvensförfarande, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, är tillräckligt för att utgöra hinder för att företaget ska beviljas statligt stöd med stöd av nämnda förordning eller, om ett sådant stöd redan beviljats, att konstatera att förordningen inte kunde tillämpas på stödet, i den mån dessa villkor var uppfyllda då stödet beviljades. Ett stöd som beviljats ett företag i enlighet med förordning nr 800/2008, och särskilt artikel 1.6 i förordningen, kan däremot inte återkallas enbart på grund av att företaget blivit föremål för ett kollektivt insolvensförfarande efter det att stödet beviljades.**

Underskrifter